

den ikke kunde komme frem. Ad en smal Sti, der var kastet gennem Driven, begav han sig op til det lave Vaaningshus. Overalt var der dødsstille. Kun henne fra Stalden hørtes en svag Raslen som af et Jerntøj, og et Sted bag en Mur gik en Kat og mjavede. Men idet han traadte ind i Forstuen, hørte han en Dør indenfor blive aabnet og en dæmpet Kvindestemme sige hastigt:

„Jeg syntes, jeg hørte Klokkerne ... Provsten er her vist!“

Han bankede paa Døren og befandt sig et Øjeblik efter inde i en lav og dyb, gammeldags udstyret Stue med smaa Vinduer, Bjælkeloft og mørkt Lergulv. Et tyndt Talglys stod og brændte med krum Tande for Enden af et svært Egebord, og herfra rejste sig ved hans Indtrædelse en lille, halvgammel Mand med strid, graasprængt Haarmanke og et Par irrede Messingbriller paa en bred Klumpnæse. Manden havde siddet og læst i en Avis, som han nu — synlig betuttet — skyndte sig at gemme inde under Bordet; og da han i det samme kom til at huske paa sine Briller, rev han disse fra Øjnene med en forlegen Mine, som om han var bleven greben i en Naragtighed. Men idet han derpaa vilde nærme sig den formentlige Provst, gik han pludselig bagover af Forskrækkelse og stirrede med maabende Mund paa den fremmede Mand, der stod der ved Døren og med venlig Stemme hilste Godaften.

„Bliv dog ikke bange!“ vedblev Kapellanen og nærmede sig. „Jeg er Provstens Stedfortræder — hans Kapellan — og kommer til Dem efter hans Anmodning — —“

I det samme aabnedes Døren inde fra Sideværelset, og et sværtbygget, midaldrende Fruentimmer med staaalgraat Haar og lyse, udhvælvende Øjne traadte ind. Ogsaa hun standsede straks i stum Forbavselse og maalte et Øjeblik den fremmede Præst med et ikke just venligt Blik. Men med et fløj et lyst Smil over hendes Ansigt, og idet hun uden Forlegenhed nærmede sig og rakte Kapellanen sin kødfulde Haand, sagde hun med en ejendommelig blød og hjertensgod Stemme:

„Det er da ikke muligt, at det er vor ny Kap'lan? ... Nej, saa skal De da have ret saa mange hjertelige Velkommen! ... Nu har jeg aldrig tænkt mig det saa godt! ... Saa De er virkelig